

Värmande i oktoberkylan

Publicerad 14 oktober kl. 08:49

Välskriven teater som avhandlar obekväma ämnen inramat i den bekvämaste av platser – bastun.

Katrin Sten

noje@folkbladet.nu

Bastun, denna laddade mötesplats, där kroppen tas om hand på bästa sätt i värmen och ångan. Att svettas ut och rensa kroppen ser många som en återkommande ritual men bastun förknippas också med det där sällskapet som skvallrar, pratar ihop sig fattar beslut utanför de officiella mötesrummen. Kanske är det så att den där kroppsliga reningen, i bara mässingen, blottar mer än vi anar av våra inre.

Det är höstkyligt när vi bänkar oss framför den färgglada bastuvagnen som denna premiärkväll står uppställd utanför Väven vid Rådhusparken i Umeå. Ögonblicksteaterns föreställning ”Bastuklubben” väntar och det är som alltid lite nervositet i luften. Filtar och sittunderlag liksom varm dryck delas ut och vi blickar in i en tom bastu med lavar och begynnande imma på fönstret ut mot publiken. Stadslivet runt omkring bleknar bort och spelet kan börja.

Tre kvinnor, i olika åldrar och lägen i livet, möts i bastun. De känner varandra och de lär känna varandra under pjäsens gång i de återkommande sittningarna i bastun som avlöser varandra. Det är svettigt, naket och känslösamt. Värmen sprider sig liksom röken från bastuvagnen ut över publiken och när kylan trots filten börjar krypa in i kroppen så gör det inget. Intimiteten förstärks dessutom av scenografin med den fina bastuvagnen med tillhörande neonskylt – det är enkelt och smart löst av scenografen och arkitekten Sara Zetterlund.

Elin Berge

Sara Gallardo, Anna Söderling och Mia Westin i Ögonblicksteaterns nya föreställning "Bastuklubben".

Bastuklubben är riktigt bra teater framför allt på grund av dialogen. De välskrivna replikerna faller sig naturliga och får samtalet att kännas bekvämt trots det inte sällan obekväma innehållet; klimakteriet, barnlängtan, bröstcancer, sex och så vidare.

Dramatikern Johanna Salander lyckas fullt ut, både som manusförfattare och regissör, och skådespelarna Sara Gallardo, Anna Söderling och Mia Westin gör en fin tolkning där känslorna både hettar till och kyls ner och samspelet mellan de tre lämnar inget att önska. Den timmeslånga pjäsen ger publiken både närhet till tre livsberättelser och förståelse för hur vänskap skapas och bibehålls. Det handlar rätt och slätt om kärlek och respekt.